

Kako pišejo ...

»Jutro« si je prisvojilo metodo ljudi komate vesti: če si kaj zagrešil, laži in zanikaj. JNSarji — ali kakor koli so bili prej poimenovani — so storili nad slovenskim ljudstvom velik politični in gospodarski zločin, ko so ga vklepili v spono beogradskega centralizma. Ker se upravičeno bojijo, da bi se politično osvobodeno in samostojno slovensko ljudstvo nad JNSarskim izdajstvom maščevalo, so ponudili

njegovo usodo Zagrebu, ki naj bi preprečil, da ne bi udarci slovenskega ljudstva prehudo padali po grešnih JNSarskih hrbtih. Kako pa se »Jutro« za slovensko samoupravo navdušuje, dokazuje njegovo iskanje in drobljenje navideznih razlogov, ki bi naj govorili zoper gospodarsko in finančno samostojnost Slovenije. Kje je torej laž in hinavščina doma?

Novice

Nesreče

Delavca zadel kos železa v prsa. V strugarni železniških delavnic v Mariboru je odletel s stružnice težek kos železa in je z veliko silo udaril v prsa 27 letnega Pavla Šemenč, katerega so prepeljali reševalci v bolnišnico.

Pri metanju si zlomil nogo. Janez Šprah, 23 letni dninar iz Podlehnik pod Ptujem, je preizkušal svojo moč ter spretnost na ta način, da se je metal s svojim prijateljem. Šprah pa je pri metanju tako nesrečno padel, da si je zlomil nogo.

Razne prometne nesreče. V Hočah pri Mariboru je povozil neznan tovorni avtomobil 44 letnega viničarja Jožefa Zamzeja iz Radvanja v mariborski okolici. Viničar je šel kraj volov ob vozu, ko je privozil mimo tovorni avto, ga podrl in šel čez njegove noge ter mu jih zlomil. Brezobziren avtomobilist je po storjenem dejanju pobegnil ter pustil ponesrečenega viničarja ležati sredi ceste. — V Krčevini pri Mariboru je padel s kolesa ter si razbil glavo, da je obležal v nezavesti, 26 letni soboslikar Mirko Vuzem iz mariborske Vojšniške ulice. — V okolici Maribora je zašel pod avtomobil delavec Franc Vinčič, kateri je dobil nevarne poškodbe in hud pretres možganov. — Na strmi cesti

ob Dravi je padel 73 letni posestnik Janez Žolger iz okolice Makol pod voz, kojega kolesa so mu zlomila več kosti. Našteti ponesrečenci so se zatekli po zdravniško pomoč v mariborsko bolnišnico.

Drevo ubilo 70 letnega delavca. V Ceršaku ob Muri gradi tamošnja tovarna novo cesto. Pri skupini delavcev, katera podira drevje, je bil zaposlen tudi 70 letni delavec Friderik Jager iz Ceršaka. Izpodsekano drevo je padlo na Jagerja in ga je tako hudo poškodovalo, da je par minut po nesreči umrl.

Obstreljen ženin. Jožef Kamenšek, 22 letni km. čk. dninar iz Velike Lipoglave pri Ločah, se je vračal od poroke. Na povratku so napadli svate psi nekega posestnika. Ker so se skušali napadeni obraniti popadljivih živali, je začel lastnik psov iz samokresa streljati proti svatom. Nesreča je hotela, da je zadela krogla ženina v desno stran prsi in ga nevarno ranila.

Mlad kočevski voznik in družinski oče smrtno ponesrečil. Franc Hutter, 30 letni kmet in voznik s Hriba p. Koprivniku na Kočevskem, je čisto blizu svojega doma iz nepojasnjenega vzroka strmoglavil s parom konj ter vozom v občestni prepad. Hutterja so našli drugo jutro mrtvega z zlomljeno hrbtenico, konja pa nista imela hujših poškodb in so ju odgnali do-

mov. Smrtno ponesrečeni zapušča ženo ter dva otroka.

POŽARI

Na Hajdini pri Ptujju so doživeli v eni noči kar tri požare, ki so uničili tri domačije. Goreti je začelo okrog polnoči pri posestniku Jakobu Cafuta na Sp. Hajdini. Komaj so domači in ptujski gasilci ogenj zaježili in so se gasilci iz Ptujja odpeljali, je bil v ognju dom Franca Sitarja, nekoliko proč od Cafutove domačije. Od Sitarja je preskočil ogenj še na gospodarsko poslopje posestnika Franca Megličarja. Omenjenim trem posestnikom je vpepelil ogenj s poslopji tudi živež, krmo ter orodje. Škode je za četrto milijona in je le delno krita z zavarovalnino. Hajdina je bila letos obiskana od 15 požarov. Vsi so prepričani, da imajo Hajdinčani v svoji sredini peklenako zlobnega požigalca.

V Saveh pri Sv. Tomažu pri Ormožu je pogorelo 40.000 din vredno poslopje posestniku Antonu Šnajderju.

V vasi Škorba pri Ptujju je vpepelil ogenj gospodarsko poslopje posestniku Jerneju Kolariču. Hišo so rešili. Škode je 35.000 din. Kolarič je tem huje udarjen po požarni nesreči, ker je pogorel pred tremi leti.

V Gomili pri Središču je zgorela 25.000 din vredna domačija posestniku Jožefu Kovačiču. Nesreča je za pogorelca tembolj občutna, ker so zgoreli vsi spravljivi pridelki ter precej orodja.

Razne novice

Pogojni izpust kaznjencev. Iz mariborske kaznilnice je bilo pogojno izpuščenih 15 kaznjencev. Med temi sta dva, ki sta že bila obsojena na smrt, a pozneje pomiloščena. Dva od izpuščenih sta bila obsojena na 20 let, dva pa na 15 let.

Pri ljudih, ki jih pogosto nadleguje zapeka, zaradi česar imajo vrenje v žlezo in črevih, pospešuje se temeljito čiščenje celokupnih prebavil s čašo naravne »Franz-Josefove« grenke vode, zaužite zjutraj na tešče. Z uporabo »Franz-Josefove« grenke vode se naglo odstranja belina z jezika, ki se nakopiči zaradi zapeke, obenem se pa doseže tudi boljši tek.

Reg. po min. soc. pol. in n. zdr. S-br. 15.483, 25. V. 35.

V mrežah greha

Zvečer se je utrujen in obupan vrnil v zavod Naše Gospe, da bi Alojziji poročal o svojem neuspehu. Medtem ko je čakal nanjo v govorilnici, je prišla sestra Benigna in ga vprašala, kaj je dosegel.

Ko ji je potožil, je odvrnila sočutno:

»Ljudje so trdi. Jaz bi vedela za en izhod, če bi s teboj zadovoljni. Cerkovnik cerkve svetega Jožefa je star in potrebuje pomoč. Ali bi hoteli prevzeti to mesto, dokler ne najdete kake boljše zaposlitve? Plača sicer ne bo velika, a tudi delo ne bo težko. Razmisli, kaj ti je jutri sporočiti.«

Stefan je ponoči razmišljal o sestrični ponudbi. Naslednjega jutra je povedal sestri, da sprejme službo. Sestra mu je nato povedala, da bo dobil petnajst dolarjev mesečne plače in brezplačno hrano v zavodu.

Stefan je bil zadovoljen s službo. Morda bi pri kakem šternovem znanu dobil boljšo službo, a zdelo se mu je, da se nikjer ne bi počutil tako srečnega. Ob jutrih je odpiral cerkvena vrata in jih zvečer, po odhodu zadnjega vernika, zapiral. Pometal in čistil je cerkev. Bil je tako rekoč varuh in oskrbnik tistega mesta, ki si ga je Kristus izbral za bivališče. Vsak dan je bil pri sveti maši in svetem obhajilu. Ob vsaki uri je mogel iti na obisk v cerkev, kjer je v tihi molitvi govoril z Jezusom. Tako se je še bolj približal Bogu. V njegovo varstvo so bile izročene tudi dragocene svete posode in obleke. Cerkev sv. Jožefa mu je postala drugi dom, bližnji od tistega trenutka, ko

mu je Alojzija povedala, da je v njej srečala prvič njegovo mater in gospo Dugan.

Sobico je imel v sosednji ulici. Uredil si jo je skromno, stanu primerno. Dasi plača ni bila velika, mu je denar vendar preostajal. Tega je razdaljal v cerkvene namene in revežem. V sobici je večkrat razmišljal in je vsak dan na novo ugotovil, kako je človek srečen, če je prost. Lahko stori, kar hoče.

Včasih je bil kljub tej ugotovitvi pobič. Ob takih prilikah mu ni bilo za delo. Zdelo se mu je, da je ves svet velika ječa. Nekega večera je bil ravno v takem razpoloženju, ko je zagledal Alojzijo, ki je šla iz cerkve. Hitel je za njo. Nato je je spremljal proti zavodu. Spotoma se je vdal misli, ki se je nenadoma rodila v njegovi glavi, in je prosil Alojzijo, naj ostane njegova žena.

Ko je dekle odkimalo, je dejal:

»Ne zaslužim mnogo, toda če bi za vas moral delati, bi vse storil.«

Skoraj iste besede je govoril pred dvajsetimi leti Nini. Ko se je spomnil na to, je sramežljivo povslel oči.

»Stefan, pustiva to,« je resno dejala Alojzija. »Vem, da bi bila zadovoljna ob vaši strani, toda mislim, da se ne bom mogla. V zavodu vršim tako delo, ki ga kdo drugi ne bi mogel tako opraviti. Razen tega pa sem se tako privadila življenju v zavodu, da ga skoraj ne bi mogla pogrešati. Najraje bi postala redovnica, toda sestra Benigna ne pusti. Pravi, da sem ji v večjo korist, če ostanem v svetu.«

Mož, ki je imel smolo.

Neki nepoklicani ribič je imel v okolici Hamburga posebno smolo. Sprva je imel sicer srečo, kajti naložil si je iz nekega potoka lepo število živahnih postrvi. Ko se je pa hotel z njimi vrniti domov, je ugotovil, da mu je nekdo med tem ukradel kolo. Ves ogorčen je odšel do najbližje orožniške postaje in javil tatvino. Ko je poveljnik postaje zagledal v njegovih rokah lovilne priprave in postrvi, si je izmislil, da ga je tako mimogrede poprašal za ribarsko dovoljenje. Tega mož seveda ni mogel pokazati in tako so mu naložili še občutno globo za prepevedano ribarenje.

Morski volkovi

Morski volkovi so uničili že nešteta človeška življenja. Popolnoma v